

OI MINKÄ ONNEN

Kleofas I. Nordlund, 1849-1883

Ruotsalainen kansansävelmä 1874

1)

F B^b G⁷ C F
OI, MINKÄ ONNEN, AUTUUDEN VAIN USKO MYÖTÄÄN TUO,
Dm A⁷ B^b F C⁷ F
KUN ITSE HERRAN JEESUKSEN SE OMAKSEMME SUO!
C F Gm A⁷ Dm
SE SURUT, MURHEET LIEVENTÄÄ, SE TUSKAT TUIMAT KEVENTÄÄ,
C F B^b Dm F C⁷ F
JA TOIVON VAHVAN, IÄISEN SE LUOPI SYDÄMEEN.

2)

F B^b G⁷ C F
KUN SAANUT OLEN ONNEN SEN, NIIN ENKÖ LAULAISI?
Dm A⁷ B^b F C⁷ F
JO TÄÄLLÄ KIITÄN RIEMUITEN MÄ AUTUUEDESTANI.
C F Gm A⁷ Dm
JA MIKSI EN NYT VEISAISI JA YLISTÄISI HERRAANI,
C F B^b Dm F C⁷ F
KUN MULLE IANKAIKKISEN HÄN ANTOI AARTEHEN!

3)

F B^b G⁷ C F
NYT AUTUUEDESTA RIEMUITSEN MÄ TÄÄLLÄ TOIVOSSA,
Dm A⁷ B^b F C⁷ F
MUTT' TÄYSIN VASTA TUNNEN SEN MÄ KERRAN TAIVAASSA.
C F Gm A⁷ Dm
ON SILLOIN KIUSAT PÄÄTTYNEET JA VAIVA, TUSKA, KYYNELEET.
C F B^b Dm F C⁷ F
EI PÄÄTY RIEMU MILLOINKAAN, KUN SINNE KÄYDÄ SAAN.

4)

F B^b G⁷ C F
MUN KANTELEENI KAUNIIMMIN TAIVAASSA KERRAN SOI,
Dm A⁷ B^b F C⁷ F
JA UUSIN ÄÄNIN SULOISIN MUN SUUNI LAULAA VOI
C F Gm A⁷ Dm
RIEMUISEN KIITOS VIRTENI RAKKAALLE JEESUKSELLENI,
C F B^b Dm F C⁷ F
AH, AUTUAS SE PÄIVÄ LIE, KUN KOTIIN MEIDÄT VIE.